

hvori Ordet „uberygtet“ bruges i den kommunale Valglov, ogsaa skulle have Valgret til Menighedsraadene. Det er for os et vigtigt Spørgsmaal, fordi det danner Grundlaget for Menighedsraadene. Vi kunde ønske, at vi vare naaede noget videre i Fjor paa dette Punkt, og vi ville søge, om det skulde kunne lykkes os at naa videre i Aar. — Jeg beklager, at Garantibestemmelserne for de valgte i det foreliggende Lovforslag ere saa stærkt skærpede. Vi ville paa ingen Maade kunne gaa med til at vedtage dem i den Skikkelse, hvori de her foreligge, og jeg opfattede den højtærede Kultusministers Udtalelser saaledes, at han heller ikke kan gaa med dertil.

Saa er der det nye Afsnit i Lovforslaget om Menighedens Indflydelse paa Afskedigelsen af Præster. Naar man læser dette Afsnit igennem, faar man straks et Indtryk af, at det er ret vidtløftigt. Man spørger sig selv: Kan det hele ikke formes noget simplere? Det kan være, at det kun er mig, der synes, at det er vidtløftigt, og at det for andre, f. Eks. for den højtærede Minister, synes umaadelig simpelt og enkelt, men det synes jeg ikke. Jeg vilde gerne, at vi skulde fastholde den Smule Indflydelse paa Præstevalget, vi fik vedtaget her i Folketinget i Fjor — det er ikke for meget —, men jeg vilde ogsaa gerne, at vi som et Slags Sidestykke dertil skulde have en Bestemmelse ind, hvorved Menigheden fik nogenlunde den samme Indflydelse paa Afskedigelse af Præster, og at det f. Eks. blev ikke blot Menighedsraadet, men det udvidede Menighedsraad, Menighedsnævnet, eller hvad man nu vil kalde det, der fik Hovedindflydelsen. Jeg synes heller ikke saa godt om, at det i højere Grad paalægges Menighedsraadsmedlemmerne at rejse Klagerne mod Præsten, end det paalægges ethvert andet Medlem af Menigheden. Det er, som om man paa Forhaand vilde udpege dem til at holde et vaagent Øje med Præstens Liv, være en Slags Spioner overfor ham. Endelig synes jeg, at Biskopperne i det foreliggende Lovforslag have faaet for stor Indflydelse. Jeg er enig i de Udtalelser, der i Dag ere faldne her om, at det først og fremmest bør være Menigheden, der skal have denne Sag i sin Haand, og for saa vidt der skal en Bekræftelse til, tror jeg nok, at det kan være berettiget, at det bliver Kultusministeren, der saaledes skal bekræfte den Afgørelse, som Menighedsraadet har truffet. Kultusministeren kan jo godt raadføre sig med Biskoppen alligevel og ogsaa følge hans Raad, om han vil, men det er altsaa

ham, der endelig skal sætte Seglet paa og til syvende og sidst skal have Ansvaret. Den højtærede Kultusminister sagde, at det var en lempelig Form, hvorved han stiledede efter at give Menigheden Indflydelse paa Afskedigelsen af Præsten. Jeg synes ogsaa, at den er lempelig, men jeg synes, at den er *for* lempelig. Den ærede Ordfører for Flertallet (Moltesen) sagde, at man maaske kunde synes, at disse Bestemmelser vare for stærkt omgærdende for Præsten, og det synes jeg ogsaa. Jeg synes ogsaa, som jeg før sagde, at de ere for vidtløftige; de kunde formes meget mere enkelt og simpelt.

Jeg vil ogsaa sige et Par Ord om det stærkt omtvistede Udtryk „evangelisk-luthersk“, som Landstinget har indsat i Lovforslaget. Man henholder sig her til, hvad der staar i Grundloven. Der staar jo, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke. Men jeg opfatter nærmest dette som en Fastslaen af en Kendsgerning. Der staar ikke noget om, at den alle Dage skal blive ved at være det. Den danske Folkekirke maa altid være det, som Flertallet i den ønsker, den skal være. Hvis man fastholder et saadant bestemt Udtryk og giver sig til at forklare, hvordan det skal forstås, hvad der jo har vist sig meget vanskeligt, idet der er gjort mange ufyldstgørende Forsøg derpaa, er det, ligesom man herved vil tvinge den kirkelige Udvikling ind i bestemte og maaske for snævre Former. Man vil her ind sætte i en Lov et Udtryk, som kan komme til at staa hindrende for selve Livets Udvikling. Den danske Folkekirke er efter min Mening altid den Kirke, som Flertallet af det danske Folk slutter sig til, og vi kunne saa kalde den, hvad vi ville, kunne prøve at finde en Forklaring af Udtrykket „den evangelisk-lutherske Kirke“ og hæfte det paa, men det bliver altid noget af en Spændetroje, noget af en Hindring for Livets Udvikling. Derfor er jeg ikke glad ved, at vi skulle have saadanne Udtryk ind i Loven, og jeg vil haabe, at vi her i Folketinget ogsaa paa dette Punkt kunne faa ført Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det blev sendt op til Landstinget i Fjor.

Naar det nu har vist sig saa vanskeligt at faa en Menighedsraadslov ført igennem, fordi der er saa stor Uoverensstemmelse mellem de to Ting, og vi ikke her i Folketinget kunne føre Sagen frem med saa stor Kraft, som jeg kunde ønske, vil jeg udtale, at hvis det ikke lykkes at faa Lovforslaget ført igennem i Aar i en fri-